

MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ
KANUNU, FİNANSMAN KANUNU,
GELİR VERGİSİ KANUNU,
KATMA DEĞER VERGİSİ
KANUNU İLE 4306 VE 4481 SAYILI
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA KANUN

Kanun No : 4605

Kabul Tarihi : 23.11.2000

(30 Aralık 2000 gün ve 24246 (M) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.)

GEREKÇESİ
KANUN TASARISI
VE KOMİSYON
RAPORLARI

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ KANUNU, FİNANSMAN KANUNU İLE 4306 VE 4481 SAYILI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI VE PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU RAPORU (1/776)

*T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü Sayı :
B.02.0.KKG.O.10/101-197/5330*

7.11.2000

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 25.10.2000 tarihinde kararlaştırılan "Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanunu, Finansman Kanunu ile 4306 ve 4481 sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

*Bülent Ecevit
Başbakan*

GENEL GEREKÇE

2000 yılında başlayan üç yıllık ekonomik istikrar programının en önemli ayaklarından biri vergi politikasıdır. Programın birinci yılı vergi gelirleri açısından olumlu gelişmiş olup, bu yıl için öngörülen vergi tahsilatının tahminlerin üzerinde gerçekleşmesi beklenmektedir.

Ekonomik istikrar programının amaca ulaşması, program süresi boyunca vergi gelirlerinin aynı başarı düzeyinde seyretmesi, bunu gerçekleştirirken de ekonomik gereklerle, değişen ekonomik ve sosyal koşullarla uyumun korunması gerekmektedir.

Bu çerçevede hazırlanan Tasan 9 maddeden oluşmakta, ekonomik istikrar programı hedefleri ve ekonomik gelişmelerin ve diğer dışsal faktörlerin gerektirdiği değişiklikleri kapsamaktadır.

Tasarı ile 4481 sayılı Kanunla getirilen özel işlem vergisi ve özel iletişim vergileri ile bazı kurumların gelirlerinden genel bütçeye gelir aktarma imkânı veren düzenlemenin uygulama süresi iki yıl uzatılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

ıMadde 1. - Tasarının bu maddesi ile 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, Bakanlar Kurulunun yetkisi yeniden düzenlenmiştir.

Madde 2. - Madde ile motorlu taşıtlar vergisi ve taşıt alım vergisi miktarlarının artırılmasına yetki veren düzenlemeler paralel hale getirilmiştir.

Madde 3. - Madde ile ek taşıt alım vergisinin oranı konusundaki Bakanlar Kurulu yetkisi yeniden düzenlenmiştir.

Madde 4. - Sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim giderlerinde kullanılmak üzere bazı işlem ve kâğıtlar ile 24.3.1988 tarihli ve 3418 sayılı eğitim, gençlik, spor ve sağlık hizmetleri vergisi yerine uygulanan eğitime katkı payı tutarlarının ödenmesine ilişkin süre 31.12.2000 tarihinde sona erecektir. Tasanın bu maddesi ile halen sürdürülmekte olan sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim çalışmalarının devam ettirilebilmesi amacıyla eğitime katkı payı uygulamaları 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Madde ile ayrıca her yıl Bütçe Kanunlarında yer alan eğitime katkı payına ilişkin düzenlemeye kendi kanununda yer verilmiştir.

16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun Geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının 11 ve 12 numaralı bentlerinde, 7 numaralı bentte belirtilen eğitime katkı paylarının tahsil ve beyanının Türk Telekom A.Ş. tarafından yerine getirileceği belirtilmekte beraber bu mükellefiyet mevcut sözleşmeler çerçevesinde cep telefonu işletmecileri tarafından yerine getirilmektedir. Ancak yeni cep telefonu işletmecilikleri tesisi ile Türk Telekom A.Ş.'nin bizzat cep telefonu işletmeciliğine başlayacak olması düşünüldüğünden bent uygulamalarına açıklık kazandırılması ve sözü edilen eğitime katkı payı tahsilat ve beyanı açısından malî idarenin muhatabının belirlenebilmesi maksadı ile madde metninde ibare değişikliği yapılmaktadır.

Öte yandan eğitime katkı payı tutarlarının artırılması konusunda Bakanlar Kuruluna verilen yetki bazı kâğıt ve işlemlerde üst sınıra kadar yaklaşıldığından ekonomik koşullara uyum sağlama bakımından yetki üst sınır artırılmaktadır.

Madde 5. - Kamu finansmanında doğan olumsuz sonuçları gidermeye yönelik olarak alınan tedbirlerden biri de 4481 sayılı Kanunla geçici süre uygulanmak üzere yeni vergiler ihdas edilmesidir. Ancak uygulanmakta olan ekonomik istikrar programı özel iletişim vergisinin 2 yıl daha tahsilini gerektirmektedir. Bu nedenle 4481 sayılı Kanunun 8 inci maddesi ile ihdas edilen ve 31.12.2000 tarihine kadar uygulanması öngörülen özel iletişim vergisinin uygulama süresi 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Madde 6. - 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi ile uygulamaya konulan özel işlem vergisinin süresi 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Madde 7. - 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 15 inci maddesi ile yapılan ve maddede sayılan kurumların gelirlerinden bir kısmının Bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilmesine imkân veren düzenlemenin uygulama süresi iki yıl uzatılmaktadır.

Geçici Madde 1. - Bilindiği üzere 17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde Marmara Bölgesinde meydana gelen deprem, bölgeyi son derece olumsuz bir şekilde etkilemiş, buna paralel olarak da bölgede faaliyette bulunan mükelleflerin vergisel ödevlerini zamanında yerine getirmeleri mümkün olamamıştır.

Maliye Bakanlığı bu durumu gözönüne alarak bölgede faaliyette bulunan mükellefler için mücbir sebep hali ilan etmiş ve bu mükelleflerin beyannamelerinin mücbir sebep halinin sona ereceği tarihe kadar verilmemesi yönünde düzenlemeler yapmıştır.

Bu nedenle, mücbir sebep halinin halen devam etmekte olduğu Sakarya, Bolu ve Düzce illerinin merkez ve ilçeleri ile Kocaeli İlinin Gölcük ve Karamürsel ilçelerinde bulunan mükellefler beyanname vermemektedirler.

Mücbir sebep halinin sona ermesi durumunda bu mükelleflerin aylık beyana tabi olan her bir vergiye ilişkin olarak 15 beyanname vermesi gerekecektir.

Bu beyannamelerin her bir dönem için ayrı ayrı verilmesi mükellefler için bir kırtasiyecilik, vergi daireleri açısından da bir yük oluşturacaktır. Hem mükelleflerin gereksiz bürokratik işlemlerinin azaltılması, hem de vergi dairelerinin çok az bir süre içerisinde çok sayıda beyannameyi kabul etmelerinde yaşanacak sıkıntıyı gidermek açısından bu beyannamelerin toplu olarak verdirilmesi konusunda Maliye Bakanlığı yetkili kılınmaktadır.

Madde 8. - Yürürlük maddesidir.

Madde 9. — Yürütme maddesidir.

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU RAPORU

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Plan ve Bütçe Komisyonu
Esas No. : 1/776
Karar No. : 4

13.11.2000

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanarak, Bakanlar Kurulunca 7.11.2000 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça aynı tarihte Komisyonumuza havale edilen "Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanunu, Finansman Kanunu ile 4306 ve 4481 sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 10.11.2000 tarihinde yapmış olduğu 3 üncü birleşiminde, Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Sümer Oral ile Maliye Bakanlığı ve Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılımıyla incelenip görüşülmüştür.

Bilindiği gibi, 2000 yılında uygulanmaya başlayan üç yıllık ekonomik istikrar programının en önemli ayaklarından birisini de vergi politikaları oluşturmaktadır. Program çerçevesinde alınan vergisel önlemler neticesinde programın birinci yılı gelirler açısından olumlu geçmiş olup vergi gelirlerinin tahminlerin üzerinde gerçekleşmesi beklenmektedir. Ekonomik İstikrar Programı ile öngörülen hedeflere ulaşılabilmesi için programın kamu gelirleri ayağının en önemli parçasını oluşturan vergi gelirlerinde istikrarlı bir artışın sağlanması ve değişen ekonomik ve sosyal koşullara uyumunun korunması büyük önem arz etmektedir.

' Tasarı ve gerekeçesi incelendiğinde;

- 4306 sayılı Kanunla getirilen ve bazı işlemlerden eğitime katkı payı alınması na ilişkin uygulamanın ve 4481 sayılı Kanunla getirilen özel işlem vergisi ve özel iletişim vergisi uygulamalarının süresinin iki yıl uzatılmasının,

- Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununda belirlenmiş vergi miktarları ile yeniden değerlendirilme oranında belirlenmiş vergi oranlarını taşıtların teknik özellikleri, kullandıkları yakıt türü ve kullanım amacına göre farklılaştırma ve 20 katına kadar artırma hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesinin,

- Ek Taşıt Alım Vergisinin % 12 olan oranını % 6'ya kadar indirme veya % 36'ya kadar artırma ve taşıtların teknik özelliklerine göre farklılaştırma hususunda Bakanlar Kurulunun yetkili kılınmasının,

- Rekabet Kurumu'nun İMKB'nin ve Sermaye Piyasası Kurulunun görev alanlarına giren işlemlerden elde ettikleri gelirlerden Bütçeye pay ayrılması uygulamasının 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmasının,

- 17 Ağustos ve 12 Kasım depremlerinde zarar görenlerin verecekleri beyanname meler hususunda Maliye Bakanlığının yetkili kılınmasının,

amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Komisyonumuzda Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerde;

- Avrupa Birliği ülkelerinde üretim ve istihdamın artırılması için vergi oranları düşürülürken ülkemizde vergi oranlarının artırılmasının ve yeni vergiler ihdas edilmesinin üretim faaliyetlerini ciddi şekilde aksatabileceği, oysa vergi oranlarının üretimi ve istihdamı teşvik edecek şekilde belirlenmesi gerektiği,

- Yüksek vergi oranlarının, vergiden kaçınmayı ve vergi kaçakçılığını da beraberinde getirdiği, diğer taraftan kamu kesimindeki savurganlığın vatandaşın vergiye karşı direncini artırdığı,

- Kamu sektörünün özel sektörden daha hızlı büyüdüğü ve bu nedenle daha fazla kaynağa ihtiyaç duyduğu, kamunun artan harcamalarının finansmanı için ek vergiler ihdası ve vergi oranlarının artırılması yoluna gidildiği, oysa; vergi dışı kalan kesimlerin vergilendirilmesi ve kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması suretiyle, daha fazla gelir elde edilebileceği,

- Kamu malî dengesinin sağlanmasında gelirler kadar harcamaların da büyük önem taşıdığı, bu nedenle kamu harcamalarında etkinlik ve verimliliğin sağlanmasında yarar bulunduğu,

- LPG ve cep telefonunun lüks tüketim gibi vergilendirilmesinin yanlış olacağı, düşük gelirli gruplar tarafından tercih edildiği, cep telefonlarının ise iletişimi ne denli kolaylaştırdığının kabul edilmesi gerektiği,

- 2001 yılının, uygulanmakta olan istikrar programının en önemli yılı olduğu, 2000 yılında hedeflerin büyük ölçüde gerçekleştirildiği, 2001 yılında da aynı performansı sağlanabilmesi için gelir hedeflerine ulaşılmasının hayati önem taşıdığı, ancak bulunacak yeni gelir kaynaklarının ekonomiyi durgunluğa itmemesi gerektiği,

- Kamunun gelir kaynaklarının sınırlı olduğu, diğer taraftan kayıt dışı ekonominin kısa sürede kayda alınmasının mümkün olamayacağı, bu nedenle vergilere başvurulmadığı takdirde borçlanma yoluna gidilmek zorunda kalınacağı, borçlanmanın ise uzun vadede üretim ve istihdamı olumsuz etkileyeceği,

- Vergi kayıp ve kaçaklarının önlenmesi için nitelikli denetim elemanı sayısının artırılması gerektiği, bunun için de denetim elemanlarının özlük haklarının iyileştirilmesinin zorunlu olduğu,

şeklindeki görüş ve eleştirileri takiben Hükümet adına yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- Üç Yıllık İstikrar Programının en önemli ayağının kamu gelirleri politikası olduğu, bu nedenle sağlıklı bir kamu maliyesi için kamu gelirlerinin artırılması gerektiği,

- Uygulanmakta olan İstikrar Programının ilk yılında kamu gelirlerinde, özellikle vergi gelirlerinde önemli artışlar sağlanarak faiz dışı bütçe fazlası hedeflerinin aşıldığı, vergilerin faiz ödemelerine ayrılan kısmında azalış sağlandığı, böylece bütçenin faiz yükünün bir ölçüde hafiflediği,

- İstikrar programının başarıya ulaşabilmesi için vergi gelirlerindeki artışın sürdürülmesi gerektiği, bu nedenle ek vergilerin süresinin uzatılmasına ihtiyaç duyulduğu,

- Tasarı ile Bakanlar Kuruluna yetki verilerek vergi oranlarının günün koşullarına göre ayarlanması imkânı getirildiği,

- Tasarı ile getirilen düzenlemelerin üretime ve dar gelirliilere olumsuz etkide bulunmamasına özen gösterileceği,

- Kamu harcamalarında etkinlik ve verimlilik ilkesine önem verildiği, ancak kamu harcamalarından yapılacak kısıntının yeterli olmadığı, bu nedenle yeni gelir kaynaklarına ihtiyaç duyulduğu,

- Malî idarenin otomasyonu hızlandıkça kayıtdışı ekonomi ile mücadelede mesafe alınacağı, ancak bunun birdenbire gerçekleşmesinin mümkün olamayacağı, ifade edilmiştir.

Tümü üzerindeki görüşmeleri müteakip Tasarı ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerin görüşülmesine geçilmiştir. Tasarının;

— Çerçeve 1 inci maddesine bağlı 197 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin 3 üncü fıkrasının (a) bendinde yer alan "... % 50'sinden az olmamak üzere ..." ibaresinin "% 20'sinden az olmamak üzere ..." şeklinde değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 2 nci maddesine bağlı 1318 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin 3 üncü fıkrasının (a) bendinin çerçeve 1 inci maddede yapılan değişikliğe paralel olarak yeniden düzenlenmesi suretiyle,

- Çerçeve 3 üncü maddesi aynen,

- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 nu maddesi bendinin (b/ii) alt bendini değiştiren ve kurum kazançları üzerinden yapılan gelir vergisi tevkifatının zarar eden kurumlarda zarar anıncı etkide bulunmasını önlemeye yönelik bir düzenlemenin metne yeni 4 üncü madde olarak ilave edilmesi suretiyle,

-31.12.2003 tarihine kadar uygulanmak üzere; finans sektöründeki gelişmelere paralel olarak bankaların devir ve birleşme yoluyla malî bünyelerinin güçlendirilmesi, uluslararası rekabete hazır hale getirilmeleri amacıyla; Türkiye'de faaliyette bulunan bir bankanın bir veya birkaç banka ile birleşmesi veya tüzel kişiliği ortadan kalkmak şartıyla bilanço değerlerini kısmen veya tamamen diğer bir veya birkaç bankaya devretmesi halinde devir veya birleşme işlemleri sonucunda ortaya çıkacak kazançların gelir ve kurumlar vergilerinden istisna edilmesine ve bu işlemler sırasında ortaya çıkabilecek damga vergisi, harç, banka ve sigorta muameleleri vergisi, taşıt alım vergisi gibi vergilerin alınmamasına, hisseleri kısmen veya tamamen Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna ait olan bankaların devir veya birleşme şartı aranmaksızın bilanço varlıklarını Fona devretmeleri halinde ortaya çıkan kazançlar ile buna yönelik olarak düzenlenecek sözleşme ve kâğıtların, kayıt ve tescillerin, hertürlü vergi, resim ve harçtan, Fon tarafından bankaya ödenen bedellerin banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna edilmesine ve devrolunun veya birleşen bankanın devirden önceki zararının birleşilen banka tarafından S yıldan fazla nakledilmemek şartıyla gider olarak kurum kazancından düşülmesine ilişkin düzenlemelerin 5422 sayılı Kanuna geçici 29 uncu madde olarak eklenmek üzere, yeni S inci madde olarak metne ilâve edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 4 üncü maddesi madde numarası metne yeni eklenen maddeler nede niyle 6 ncı madde olarak teselsül ettirilmek suretiyle aynen,

- Çerçeve 5 inci maddesi, maddeye bağlı 4481 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin 3 üncü fıkrasının ikinci cümlesine, anlatıma açıklık kazandırılması amacıyla "... cep telefonu işletmecileri tarafından ..." ibaresini takiben "imtiyaz sözleşmeleri uyarınca ..." ibaresinin eklenmesi suretiyle ve 7 nci madde olarak,

Çerçeve 6 ve 7 nci maddeler, 8 ve 9 uncu maddeler olarak aynen,

- Geçici 1 inci maddesi aynen,

- Yürürlüğe ilişkin 8 inci maddesi, (a) ve (b) bentlerinde atıfta bulunulan 5 ve 4 üncü maddelerin yeni eklenen maddeler nedeniyle 7 ve 6 nci maddeler olarak değiştirilmesi suretiyle,

- Yürütmeye ilişkin 9 uncu maddesi, 11 inci madde olarak aynen,

kabul edilmiştir.

Ayrıca, Tasarının başlığı içeriğinde yapılan değişiklikler paralelinde yeniden düzenlenmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan

Başkan Vekili

Sözcü

MUHALEFET ŞERHİ

13.11.2000

1/776 sayılı 197 sayılı Motorlu Taşıtlar, 1318 sayılı Finansman Kanunu, 4306 sayılı Eğitim Vergisi Kanunu, 4481 sayılı Marmara Depremi Vergi Kanunu, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunlarında Değişiklik Yapan Kanun Tasarısına ait muhalefet şerhimiz aşağıda arz edilmiştir.

1. Motorlu taşıtlara uygulanacak verginin 20 katına kadar artırılma yetkisinin hükmete verilmesi, TBMM idaresine, vergi koyma yetkisine müdahaledir. Bakanlar Kurulu KHK çıkarma yetkisi ile dahi vergi koyamaz.

2. Motorlu taşıtlara uygulanan vergilerde farklılık makul ve haklı sınırlarda olması gerekir. Getirilen hükümle aynı teknik özelliklere sahip, aynı model iki taşıttan birine kullandığı yakıt farklılığı sebebiyle 20 kat vergi uygulanması hak ve adalet ölçülerine aykırıdır.

3. Dar gelirli aileler sahip oldukları taşıtları masraftan kaçmak için çok sınırlı kulanılmaktadırlar. Bu kanun çıkıp vergiler 20 kat artınca bu taşıtları satmak zorunda kalacaklardır.

4. Yatırım indiriminden faydalanan yatırım yapan kuruluşlara 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu değiştirilerek yatırımcıyı tevkifat ile ilave vergi getirilmektedir.

5. İlköğretim giderlerinde kullanılmak üzere 16.8.1997 tarih ve 4306 sayılı Kanunla getirilen vergiler 1.9.1997-31.12.2000 tarihleri arasında uygulanmak üzere hükme bağlanmıştı. Bu uygulamanın süresi 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Bu vergiler;

- SSK, Vergi Daireleri, Belediyeler ve Gümrük İdarelerine verilen beyanname lerden alınan vergiler,

- Taşıt tescillerinden alınan ilave vergiler,
- Silah ruhsatı ve av tezkerelerinden alınan vergiler,
- Hava yolu biletlerinden alınan vergiler,
- İMKB ve SPK işlemlerinden alınan vergiler,
- Cep telefonlarından alınan vergiler,
- Reklamlardan alınan vergiler,
- Tapu dairelerinden alınan vergiler,
- Eğitim, gençlik, spor ve sağlık vergileri.

Bu vergilerin fazladan alınmasına devam edilmek istenmektedir. Bu ek vergilerin süresini uzatmakla Hükümet bunların bir kereye mahsus ve geçici olduğuna dair taahhüdünü inkâr etmektedir.

6. Yukarıda (5.) maddede zikredilen vergilerin 26.11.1999 tarih ve 4481 sayılı Kanun ile Marmara depremi için 31.12.2000 tarihine kadar mükerreren alınması hükmü getirilmiştir. Hükümet bu kanun tasansı ile aynı vergilerin 31.12.2000 tarihine kadar alınması hükmünü getiriyor. Ayrıca, bu vergiler bütçede kullanılacaktır. İstikrar tedbiri adı altında uygulamalarla fakirleşen vatandaşların ilave vergi ödeme gücü kalmamıştır.

7. Tasarının komisyonda müzakeresi sırasında geçici madde olarak eklenen madde ile bankaların birleşmesi halinde, zarar etmiş bankaların zararının 5 yıl süre ile kurum kazancından indirilme imkânı getirilmiştir.

- Bu sayede, batan bankaların işletme zararlarının kâr eden bankaların kârından mahsubu imkânı verilmiş olacaktır. Banka içini boşaltıp mevduat borcunu TMSF'ne devredenler işletme zararlarını da vergiden düşmüş olacaklardır. Bu şekilde çifte soygun olacaktır.

- Bu uygulama iş hayatında rekabeti bozar.
- Bu yönleri ile Anayasaya da aykırıdır.

Cevat Ayhan
Sakarya

Ahmet Derin
Kütahya

Zeki Ergezen
Bitlis

Aslan Polat
Erzurum

Dengir Fırat
Adıyaman

S. Metin Kalkan
Hatay

Hüseyin Karagöz
Çankırı

MUHALEFET ŞERHİ

Görüşülmekte olan Kanun Tasarısına aşağıdaki gerekçelerle muhalifiz.

1. 1999'da yaşanan deprem sırasında oluşan hasarları gidermek amacıyla çıkarılan deprem vergilerini deprem için değil, bütçe açığının finansmanında kullanıldığı ortaya çıkmıştır. Bu Kanun Tasarısı ile vergileme tekniğine ve mantığına aykırı bu vergiler faiz vergisi hariç şimdilik 2 yıl süre ile uzatılmaktadır. İstisnaî vergileri kalıcı hale getirme niteliğindeki bu tasarı mahiyeti itibarıyla yanlıştır.

2. Tasarının 1 ve 2 nci maddelerinde yeniden değerleme oranına % 50'sinden fazla ve % 50'sinden az olmamak üzere yeniden belirleme yetkisi alınmaktadır. Otomatik işleyen endeksleme sistemi böylece belirsiz idarî kararlara maruz bırakılmakta, ne kadar vergi ödeneceği önceden bilinmez hale getirilmektedir.

3. Yine aynı maddelerde, yeniden değerlenmiş vergi miktarlarını, taşıtların teknik özellikleri, yakıt türleri ve kullanım amaçlarına göre 20 kat artırmaya Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır. Nasıl, ne amaçla, ne kadar kullanılacağı belli olmayan bu yetkinin ucu açık şekilde, ödeme gücü gibi kriterlerle sınırlanmaksızın Bakanlar Kuruluna devri, Meclis'in vergi koyma yetkisinin devri niteliği taşımaktadır. Bu yetki ile örneğin, bugün 200 milyon lira olan ortalama bir taşıtın vergisinin 6 milyar liraya çıkarılması sözkonusu olabilecektir. İyi niyetle uygulanacağı varsayımı ile yetki devri hukukî değildir.

4. Verilen önerge ile kabul edilen bankaların birleşmelerinde her türlü verginin kaldırılması ve 5 yıla kadar süre ile zararın başka bankalara nakline olanak sağlayan düzenleme istisnalara açık olup, kamu zararına yol açabilecektir. Ayrıca bu düzenlemenin sadece bankalar ile sınırlı tutulması yanlıştır. Reel sektörde benzer durumdaki birleşmeler de bu olanağın tanınmaması eşitlik ilkesine aykırıdır. Düzenlemenin reel sektörü de kapsamaması gerekir.

<i>M. Sadri Yıldırım</i>	<i>Oğuz Tezmen</i>	<i>Mehmet Dönen</i>	<i>Necati Yönder</i>
Eskişehir	Bursa	Hatay	Bingöl

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ KANUNU, FİNANSMAN KANUNU İLE 4306 VE 4481 SAYILI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1. - 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bakanlar Kurulu,

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % SO'sinden az olmak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendin deki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıkları yakıt türleri veya kullanım amaçları itibarıyla ayrı ayrı ve ya topluca 20 katına kadar artırmaya,

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye, yetkilidir."

MADDE 2. - 29.7.1970 tarihli ve 1318 sayılı Finansman Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bakanlar Kurulu;

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % SO'sinden az olmak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendin deki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıktan yakıt türleri veya kullanım amaçları itibarıyla ayrı ayrı ve ya topluca 20 katına kadar artırmaya,

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye, yetkilidir."

MADDE 3. - 1318 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ek taşıt alım vergisinin matrahı, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu gereğince, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Ek taşıt alım vergisinin nispeti % 12'dir. Bakanlar Kurulu bu nispeti % 6'ya kadar indirmeye; % 36'ya kadar artırmaya, taşıtların teknik özellikleri itibarıyla, bu nispetler içerisinde farklılaştırmaya yetkilidir."

MADDE 4. - 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu, Millî Eğitim Temel Kanunu, Çıraklık ve Meslekî Eğitim Kanunu, Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun ile 24.3.1988 Tarihli ve 3418 Sayılı Kanunda Değişiklik Yapılması ve Bazı Kâğıt ve İşlemlerden Eğitime Katkı Payı Alınması Hakkında Kanunun Geçici 1 inci maddesinin;

- (A) ve (B) fıkralarında yer alan "1.9.1997-31.12.2000" tarihleri "1.9.1997-31.12.2002" olarak değiştirilmiştir,

- (A) fıkrasının 11 ve 12 numaralı bentlerinde yer alan "Türk Telekom A.Ş." ibaresi "cep telefonu işletmecileri", 13 numaralı bentte yer alan "beş katma kadar" ibaresi "on katına kadar" şeklinde değiştirilmiştir,

- (A) fıkrasının 9 numaralı bendine aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

"Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmaz mallar, katma bütçeli kuruluşların mülkiyetinde bulunan taşınmaz mallar ile özel mülkiyete konu olup kişiler tarafından genel ve katma bütçeli kuruluşlara bağışlanan taşınmaz mallar hakkında bu kuruluşlar ile bağışta bulunan kişiler yönünden bu bent hükmü uygulanmaz."

MADDE 5. - 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 8. - 31.12.2002 tarihine kadar uygulanmak üzere her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen (ön ödemeli kart satıştan dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri (17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde meydana gelen deprem nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde, mücbir sebebin devam ettiği sürece abonelere verilecek ön ödemeli kart satışları dışındaki hizmetler hariç) % 25 oranında özel iletişim vergisine tâbidir.

Verginin mükellefi cep telefonu işletmecileridir. Bu verginin matrahı, katma değer vergisini oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Özel iletişim vergisi, katma değer vergisi matrahına dahil edilmez. Bir aya ait özel iletişim vergisi, izleyen ayın onbeşinci günü mesai saati sonuna kadar, katma değer vergisi beyannamesi ile beyan edilerek aynı süre içinde ödenir.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uygulanır. Her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından Hazineye ödenecek payın hesaplanmasında özel iletişim vergisi dikkate alınmaz. Her ay tahakkuk edecek özel iletişim vergisi, cep telefonu abonelerine düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilir."

MADDE 6. - 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 9. - 31.12.2002 tarihine kadar uygulanmak üzere, 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasında belirtilen işlemler ve kağıtlar için ödenen eğitime katkı payı tutan kadar ayrıca özel işlem vergisi ödenir. Şu kadar ki; 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (8) numaralı bendine göre ödenecek özel işlem vergisinin tutarı, ödenen eğitime katkı payı tutannın % 10'unu geçemez. 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (10), (11) ve (12) numaralı bentlerinde yer alan hükümler özel işlem vergisi hakkında da uygulanır.

Özel işlem vergisinin tarh, tahakkuk ve tahsilinde, ilgili mevzuat hükümleri ile 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Bakanlar Kurulu özel işlem vergisi tutarlarını 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (13) numaralı bendine bağılı kalmaksızın ayrı ayrı veya birlikte on katına kadar artırmaya yetkilidir."

MADDE 7. - 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde yer alan "31.12.2000" tarihi "31.12.2002" olarak değıştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1. - Maliye Bakanlığı, 17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde meydana gelen doğıal afetler nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde mükellefiyet kaydı bulunanların mücbir sebep hali kapsamına giren dönemlere ilişkin beyannamelerini bir veya birden fazla beyannamede toplu olarak verdirmeye, bu beyannamelere ilişkin yeni beyanname verme süreleri belirlemeye veya geçici vergi beyannamelerini hiç verdirmemeye yetkilidir. Bu yetki iller, ilçeler veya vergi türleri itibariyle farklı olarak kullanılabilir.

MADDE 8. - Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesi yayımını izleyen gÜnde,

b) 4 üncü maddesiyle 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının 9 numaralı bendine eklenen hüküm 1.1.2001 tarihinde,

c) Diğıer maddeleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 9. - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Bülent Ecevit
Başbakan

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ KANUNU, FİNANSMAN KANUNU, GELİR VERGİSİ KANUNU İLE 4306 VE 4481 SAYILI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI VE KURUMLAR VERGİSİ KANUNUNA BİR GEÇİCİ MADDE EKLENMESİ HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1.- 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. "Bakanlar Kurulu,

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % 20'sinden az olmak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendin deki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıktan yakıt türleri veya kullanım amaçları itibarıyla ayrı ayrı ve ya topluca 20 katına kadar artırmaya,

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlar larda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye, yetkilidir."

MADDE 2. - 29.7.1970 tarihli ve 1318 sayılı Finansman Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bakanlar Kurulu;

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % 20'sinden az olmak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendin deki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıkları yakıt türleri veya kullanım amaçları itibarıyla ayrı ayrı ve ya topluca 20 katına kadar artırmaya,

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlar larda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye, yetkilidir."

MADDE 3. - 1318 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ek taşıt alım vergisinin matrahı, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu gereğince, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Ek taşıt alım vergisinin nispeti % 12'dir. Bakanlar Kurulu bu nispeti % 6'ya kadar indirmeye; % 36'ya kadar artırmaya; taşıtların teknik özellikleri itibarıyla, bu nispetler içerisinde farklılaştırmaya yetkilidir."

MADDE 4. - 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b/ii) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

ü) Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin I numaralı bendinde yer alan iştirak kazançları istisnasından yararlanan kazançlar hariç, yatırım indirimi istisnasından yararlanan kazançlar dahil olmak üzere; dağıtılın dağıtılmasın, kurumlar vergisine tabi kurumların, kurumlar vergisinden müstesna kazanç ve iratlarından (İstisna uygulamasının zarar doğurması halinde bu zarara isabet eden tevkifat, istisnadan kaynaklanan zararın indirildiği dönemde yapılır. Tevkifat uygulamasından mahsup edilen zarar tutarının öncelikle istisna uygulamasından kaynaklandığı kabul edilir.)

MADDE 5. - 3.6.1949 tarih ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Geçici Madde 29. - 31.12.2003 tarihine kadar uygulanmak üzere;

1. Türkiye'de faaliyette bulunan bir bankanın Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulundan izin almak suretiyle ve izin tarihinden itibaren üç ay içinde yetkili organlarınca karar alınarak devir veya birleşme işlemlerine geçilmesi şaşıyla, diğer bir veya birkaç bankayla birleşmesi veya tüzelkişiliği ortadan kalkmak suretiyle bilanço değerlerini kısmen veya tamamen diğer bir veya birkaç bankaya devretmesi ya da hisseleri kısmen veya tamamen Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'na ait olan bir bankanın bilanço değerlerinin Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından devralınması halinde devir veya birleşmeden doğan kazançlar, kurumlar vergisinden istisna edilir. Vergiden müstesna tutulan bu kazanç, Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin ikinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b) alt bendine göre tevkifata tabi tutulmaz. Birleşme veya devrin izin tarihinden itibaren onsekiz ay içinde alınan izne uygun olarak gerçekleşmesi halinde, zamanında tahakkuk ettirilmemiş olan vergiler yönünden vergi ziyayı doğmuş sayılır.

2. Bu maddeye göre yapılacak devir veya birleşmelerde, müfesihi kurumun devir veya birleşme öncesi son bilançosunda görülen, bu Kanunun 14 üncü maddesinin (7) numaralı bendi hükmüne göre indirilebilir nitelikteki zarar tutan, devralan veya birleşilen kurumca 5 yıldan fazla nakledilmemek şaşıyla gider olarak kurum kazancından indirilir.

3. Bu madde kapsamında yapılacak devir ve birleşmeler sırasında düzenlenen kâğıt ve sözleşmeler ile müfesihi kurumun menkul ve gayrimenkul mallarının devralan ve ya birleşilen kurum adına kayıt ve tescili işlemleri ve müfesihi kurum tarafından devir veya birleşme tarihinden önce düzenlenen veya lehe alınan teminat mektupları, sözleşmeler, şerhler, teminatlar ve sair kâğıtların, devralan veya birleşilen Kurum adına yenilenmesi, uzatılması, değiştirilmesi, devredilmesi veya bozulmasına ilişkin işlemler her türlü vergi, resim ve harçtan (Taşıt Alım Vergisi dahil), lehe alınan paralar Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisinden müstesnadır.

4. Hisseleri kısmen ya da tamamen Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'na ait olan bir bankanın iştiraklerinin, takipteki alacaklarının ve diğer bilanço kalemleri ile banka lehine alınan teminatların Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından devir, ya da satın alınması ve bu suretle edinilen aktiflerin Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından devir, birleşme veya satış işlemine tabi tutulması sırasında düzenlenen sözleşmeler ve sair kâğıtlar ile bunların değiştirilmesi, yenilenmesi, uzatılması, devredilmesi ve bozulması na ilişkin düzenlenen kâğıtlar, gayrimenkul, menkul mallar ile hakların Tasarruf Mevdu-

atı Sigorta Fonu veya göstereceği kişiler adına kayıt ve tescil işlemleri her türlü vergi, resim ve harçtan (Taşıt Alım Vergisi dahil) Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından bankaya ödenen bedeller Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisinden müstesnadır.

5. Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde bu Kanunun tasfiye, devir ve birleşmeye ilişkin hükümleri uygulanır.

Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulanmasına ilişkin esas ve usulleri tespit etmeye yetkilidir.

MADDE 6. - 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu, Millî Eğitim Temel Kanunu, Çıraklık ve Meslekî Eğitim Kanunu, Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun ile 24.3.1988 tarihli ve 3418 sayılı Kanunda Değişiklik Yapılması ve Bazı Kâğıt ve İşlemlerden Eğitime Katkı Payı Alınması Hakkında Kanunun Geçici 1 inci maddesinin;

- (A) ve (B) fıkralarında yer alan "1.9.1997-31.12.2000" tarihleri "1.9.1997-31.12.2002" olarak değiştirilmiş,

- (A) fıkrasının 11 ve 12 numaralı bentlerinde yer alan "Türk Telekom A.Ş." ibaresi "cep telefonu işletmecileri", 13 numaralı bentte yer alan "beş katına kadar" ibaresi "on katına kadar" şeklinde değiştirilmiş,

- (A) fıkrasının 9 numaralı bendine aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

"Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmaz mallar, katma bütçeli kuruluşların mülkiyetinde bulunan taşınmaz mallar ile özel mülkiyete konu olup kişiler tarafından genel ve katma bütçeli kuruluşlara bağışlanan taşınmaz mallar hakkında bu kuruluşlar ile bağışta bulunan kişiler yönünden bu bent hükmü uygulanmaz."

MADDE 7. - 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 8. - 31.12.2002 tarihine kadar uygulanmak üzere her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen (ön ödemeli kart satışları dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri (17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde meydana gelen deprem nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde, mücbir sebebin devam ettiği sürece abonelere verilecek ön ödemeli kart satışları dışındaki hizmetler hariç)% 25 oranında özel iletişim vergisine tabidir.

Verginin mükellefi cep telefonu işletmecileridir. Bu verginin matrahı, katma değer vergisini oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Özel iletişim vergisi, katma değer vergisi matrahına dahil edilmez. Bir aya ait özel iletişim vergisi izleyen ayın onbeşinci günü mesai saati sonuna kadar, katma değer vergisi beyannamesi ile beyan edilerek aynı süre içinde ödenir.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uygulanır. Her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından imtiyaz sözleşmeleri uyarınca Hazineye ödenecek payın hesaplanmasında özel iletişim vergisi dikkate alınmaz. Her ay tahakkuk edecek özel iletişim vergisi cep telefonu abonelerine düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilir."

MADDE 8. - 4481 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 9. - 31.12.2002 tarihine kadar uygulanmak üzere, 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasında belirtilen işlemler ve kâğıtlar için ödenen eğitime katkı payı tutan kadar ayrıca özel işlem vergisi ödenir. şu kadar ki; 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (8) numaralı bendine göre ödenecek özel işlem vergisinin tutarı, ödenen eğitime katkı payı tutarının % 10'unu geçemez. 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (10), (11) ve (12) numaralı bentlerinde yer alan hükümler özel işlem vergisi hakkında da uygulanır.

Özel işlem vergisinin tarh, tahakkuk ve tahsilinde, ilgili mevzuat hüümleri ile 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Bakanlar Kurulu özel işlem vergisi tutarlarını 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (13) numaralı bendine bağlı kalmaksızın ayrı ayrı veya birlikte on katına kadar artırmaya yetkilidir."

MADDE 9. -4481 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde yer alan "31.12.2000" tarihi "31.12.2002" olarak değiştirilmiştir.

Geçici Madde 1. - Maliye Bakanlığı, 17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde meydana gelen doğal afetler nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde mükellefiyet kaydı bulunanların mücbir sebep hali kapsamına giren dönemlere ilişkin beyannamelerini bir veya birden fazla beyannamede toplu olarak verdirmeye, bu beyannamelere ilişkin yeni beyanname verme süreleri belirlemeye veya geçici vergi beyannamelerini hiç verdirmemeye yetkilidir. Bu yetki iller, ilçeler veya vergi türleri itibariyle farklı olarak kullanılabilir.

MADDE 10. - Bu Kanununun;

a) 7 nci maddesi yayımını izleyen günde,

b) 6 ncı maddesiyle, 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının 9 numaralı bendine eklenen hüküm 1.1.2001 tarihinde,

c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 11. - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.